

[Николай Красимиров Атанасчев,](#)

випуск 2004, СОУ „Вичо Грънчаров”, профил „Информатика”

Замислял съм се по въпроса „Важно ли е наистина времето, прекарано в училище, за справяне с бъдещите предизвикателства на живота?”. С годините се убедих – то е не само важно, то е безценно! Това важи особено в съвременния динамичен свят, предоставящ на младите хора не само възможности, но и не малък отбор предизвикателства. Пътят, който всеки от нас си избира, рядко е „осеян с рози” и изисква волеви качества, които някой някога трябва да възпитал в душата и сърцето на едно дете, за да може то впоследствие да се превърне в личност, търсеща възможности, а не оправдания.

Като възпитаник на СОУ „Вичо Грънчаров”, аз получих тази така необходима волева и принципна основа, върху която да градя бъдещето си. Хората, гравирани в душата ми амбицията да преодолявам трудностите и да търся възможности, са именно преподавателите от Моето училище. Имена е излишно да цитирам – всеки от тях остави ярка следа и съветите, които те ми даваха и са неизменен спътник в живота ми и до днес.

След училище реших да се насоча към изучаването на област, която с годините ставаше все по-интересна за мен – Финанси. Дипломирах се като Бакалавър „Финанси” в Икономически университет –Варна, като по време на следването си спечелих участия в стажове, летни училища и семинари чрез една от най-престижните фондации,

подкрепяща развитието на новото поколение финансисти в България – Фондация „Атанас Буров”. След дипломиране стартирах професионалната си кариера в София в една от най-големите финансови институции в България – Алианц. Близко две години бях част от екипа, разработващ бизнес проекти за внедряване и развитие на иновативни онлайн банкови технологии. През този период се дипломирах и като Магистър „Корпоративен бизнес и управление”. Жаден за нови знания и предизвикателства, през пролетта на 2010 реших да разширя допълнително миогледа си и записах втора магистратура – този път в чужбина. Така вече втора година съм студент „Управленско счетоводство и контрол” в Aarhus School of Business в град Орхус, Дания.

Един септемврийски ден, преди близо 18 години, в училишния двор на СОУ „Вичо Грънчаров” стоеше едно малко момче, хванало другарчето си за ръка, и посрещаше първия си учебен ден с малко уплаха, но и възторженост. Днес, това момче с умиление си спомня за тези години и се радва безкрайно че имаше възможността да ги прекара в това училище и с тези преподаватели и приятели...